

صَلَاةُ الرَّجُلِ فِي جَمَاعَةٍ تَزِيدُ عَلَى صَلَاتِهِ فِي بَيْتِهِ وَصَلَاتِهِ فِي؟ سُوقِهِ بَضْعًا وَعِشْرِينَ دَرَجَةً

له أبو هريرة رضي الله عنه خحه رواية دى وايې چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي: «صَلَاةُ الرَّجُلِ فِي جَمَاعَةٍ تَزِيدُ عَلَى صَلَاتِهِ فِي بَيْتِهِ وَصَلَاتِهِ فِي سُوقِهِ بَضْعًا وَعِشْرِينَ دَرَجَةً، وَذَلِكَ أَنْ أَحَدَهُمْ إِذَا تَوَضَّأَ فَأَحْسَنَ الوُضُوءَ، ثُمَّ أَتَى الْمَسْجِدَ لَا يَنْهَرُهُ إِلَّا الصَّلَاةَ، لَا يُرِيدُ إِلَّا الصَّلَاةَ، فَلَمْ يَخْطُ خَطْوَةً إِلَّا رُفِعَ لَهُ بِهَا دَرَجَةٌ، وَحُطَّ عَنْهُ بِهَا خَطِيئَةٌ، حَتَّى يَدْخُلَ الْمَسْجِدَ، فَإِذَا دَخَلَ الْمَسْجِدَ كَانَ فِي الصَّلَاةِ مَا كَانَتْ الصَّلَاةُ هِيَ تَحْسِبُهُ، وَالْمَلَائِكَةُ يُصَلُّونَ عَلَى أَحَدِكُمْ مَا دَامَ فِي مَجْلِسِهِ الَّذِي صَلَّى فِيهِ، يَقُولُونَ: اللَّهُمَّ ارْحَمْهُ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُ، اللَّهُمَّ ثَبِّعْ عَلَيْهِ، مَا لَمْ يُؤْذِ فِيهِ، مَا لَمْ يُحْدِثْ فِيهِ». «په جماعت سره د يو سړي لمونځ د کور او بازار د لمانځه په پرتله څه د پاسه شل درجه لوړې دي، دا ځکه چې که له دوى څخه يو څوک ښايسته اودس وکړي. بيا جومات ته راشي او يوازې لمونځ يې جومات ته راباسي، له لمانځه پرته بله اراده نه لري، نو هيڅ قدم نه اخلي مگر دا چې يوه درجه يې پرې لوړېږي او يوه گناه يې ترې توييږي، تر دې چې جومات ته ننوځي، نو کله چې جومات ته ننوځي دى په لمانځه کې دى، ځکه چې يوازې لمونځ ايسار کړى دى، او ستاسو څخه پر يو تر هغه وخته پورې ملايکې درود وايي چې دى په هغه ناسته کې وي چې لمونځ يې په کې کړى دى، وايې: اى الله رحم پرې وکړه، اى الله بښنه ورته وکړه، اى الله توبه يې قبوله کړه، تر څو يې چې اودس خراب شوى نه وي او داسې کار يې نه وي وکړي.» چې خلک او ملايکې پرې ازارېږي.

[صحيح] [متفق عليه دى (بخاري اومسلم دواړو روايت کړى دى]

رسول الله صلى الله عليه وسلم خبر ورکوي چې مسلمان کله په جماعت سره لمونځ وکړي، نو هغه لمونځ يې په کور يا بازار کې د لمانځه څخه څه د پاسه شل ځلې غوره دى. بيا يې د دې لامل بيان کړ، هغه دا چې يو سړى کله اودس وکړي؛ بشپړ او ښايسته اودس وکړي، بيا جومات ته ووځي، د لمانځه پرته يې بل څه نه راوباسي، نو هيڅ قدم نه اخلي مگر دا چې يوه مرتبه او درجه يې پرې لوړېږي او يوه گناه ترې لرې کيږي. نو کله چې جومات ته ننوځي او د لمانځه په انتظار کې کېږي، نو د لمانځه اجر او ثواب ورکول کيږي تر څو چې دى د لمانځه انتظار باسي، او ملايکې ورته تر هغه دعا کوي چې د لمانځه په ځاى کې ناست وي، وايې: "اللهم اغفر له، اللهم ارحمه، اللهم ثب عليه" "اى الله بښنه ورته وکړه، اى الله رحم پرې وکړه، اى الله توبه يې قبوله کړه" تر هغه ورته دا دعا کوي تر څو يې چې اودس نه وي مات کړى يا يې داسې کوم کار نه وي کړى چې خلک او يا ملايکې پرې ازارېږي.

<https://sunnah.global/hadeeth/ps/show/4566>